

jordiske Forhold er det temmelig rørende at se den partipolitiske Troskab — maa jeg bede de Herrer lægge Mærke til: *Troskab* — med hvilken Mænd, brave Mænd, for Partiets Skyld heltemodigt ofre alt — sely deres Overbevisning“. Det er imod denne Udtalelse, jeg i det mindste for min Del vil nedlægge en meget skarp og bestemt Protest. Da jeg hørte denne Udtalelse, blev jeg ganske vist i første Øjeblik forbavset. Man kunde jo ikke forstaa, hvordan det var muligt, at det ærede Medlem for Slagelse kunde vide, hvad der var Medlemmernes Overbevisning her i denne Sal. Men min Forbavselse forsvandt ret hurtigt, for jeg kom til at tænke paa, at det ærede Medlem for Slagelse jo var i Besiddelse af en Evne, som ingen af os andre dødelige har, idet han efter sine egne Udtalelser — vel at mærke, efter sine egne Udtalelser — havde den Evne at kunne se gennem Medlemmerne, som om de vare af Glas. Det ærede Medlem sluttede sine Bemærkninger med, at det hele, der forelaa her, var Blændværk. Det skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg tror, det ærede Medlem staar aldeles ene med en saadan Opfattelse, og denne Udtalelse har sikkert ikke blændet nogen.

**Ousen:** Jeg skal indskrænke mig til nærmest at svare paa nogle Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti), da han under denne Sags Behandling første Gang havde Ordet. Jeg gør det, fordi det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) ikke er i Stand til at være nærværende her under Sagens videre Behandling. De Bemærkninger, den ærede Ordfører fremkom med, vare rettede dels til det ærede Medlem for Skive, dels til det Parti, jeg har den Ære at tilhøre.

Han begyndte med at gøre opmærksom paa, at han havde fundet en Modsætning mellem de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Skive, og nogle Udtalelser, der vare fremkomne fra det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) under Finanslovens første Behandling, og han fortsatte saa med, at Grundakkorden gennem hele det Partis Politik, jeg tilhører, stadig var den. Naar vi blot havde Ledelsen, skulde det blive anderledes — ja, den ærede Ordfører føjede saa til, at vi fulgte stadig Principet: „A sejer jen te“. Endvidere ønskede den ærede Ordfører at vide, hvad det ærede Medlem for Skives Udtalelser betød, og spurgte tillige, om vort Parti havde i Sinde at fortsætte den Politik, det hidtil havde

ført. Og saa fortsatte endvidere den ærede Ordfører med, at nu maatte man have at vide, hvem der virkelig var Venner af den foreliggende Reform, og hvem der var Modstandere, for at man ogsaa kunde vide, hvem man kunde vente mulig vilde falde en i Ryggen, naar det belejlige Øjeblik kom. Endvidere gjorde den ærede Ordfører en Bemærkning om, at den Enighed, som var i Kommissionen om de første tre Forslag i Kommissionens Beretning, kun var foreløbig, idet den var betinget af, at man blev enig om det fjerde Kommissionsforslag, nemlig Forslaget om Ændringer i den nuværende Beskatning.

Jeg skal nu tillade mig ganske kort at fremkomme med nogen Besvarelse af disse Spørgsmaal. — Hvad nu angaar de Modsætninger, der skulde bestaa mellem det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), skal jeg først sige, at jeg meget opmærksomt hørte paa, hvad det ærede Medlem for Skive udtalte, og jeg har ogsaa gjort mig den Ulejlighed at læse hans Foredrag, og det forekommer mig da ret mærkeligt, at den ærede Ordfører der kunde finde nogen Modsætning. Det ærede Medlem for Skive støttede sig jo netop til de Udtalelser, som under Finanslovens 1ste Behandling faldt fra det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds. Dette ærede Medlem udtalte jo under Finanslovens 1ste Behandling: Vi fra vor Side havde haft Betæneligheder ved adskillige af de Forslag, som vare fremkomne fra Kommissionen, og da navnlig det fjerde af dem, men, fortsætter han, disse Betæneligheder var man i hvert Tilfælde kommen saa vidt ud over, at de tre af Partiets Medlemmer, som havde haft Sæde i Kommissionen, ogsaa vare gaaede med som Forslagsstillere af det fjerde Forslag. Det ærede Medlem for Skive gjorde gældende, at vi jo havde haft vore Betæneligheder og ikke mindst naturligvis over for det fjerde af Kommissionens Forslag, men vi vare nu alligevel, trods vore Betæneligheder, gaaede med som Forslagsstillere, og gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, det, at vi nu ere gaaede med som Forslagsstillere, betød netop, at vi frafaldt Retten til at stille Ændringsforslag til Forslaget paa dets fremtidige Gang gennem Rigdagen. Jeg finder ikke Spor af Uoverensstemmelse mellem de to ærede Medlemmers Udtalelser, og jeg tror, at hvis den ærede Ordfører havde haft Tid til at se efter, hvad de to paagældende Medlemmer virkelig havde sagt, vilde heller